

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI SUCEAVA

DECIZIA NR.151
din 05.09.2006

privind soluționarea contestației formulată de
S.C.S.R.L. din localitatea,
județul Suceava, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Suceava sub nr. din 27.07.2006

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de Control Fiscal Suceava prin adresa nr. din 26.07.2006, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. din 27.07.2006, cu privire la contestația formulată de **S.C.S.R.L.**, având domiciliul fiscal în localitatea, județul Suceava.

Întrucât prin contestația formulată nu s-a precizat cuantumul sumei totale contestate, individualizată pe categorii de impozite, prin adresa nr. din 08.08.2006, s-a pus în vedere contestatorului să completeze plângerea formulată cu aceste elemente.

Având în vedere că până la data emiterii prezentei decizii contestatorul nu a dat curs solicitării noastre, în conformitate cu prevederile pct. 2 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, aprobate prin Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 519/2005, contestația se consideră formulată împotriva întregului act administrativ fiscal.

Societatea contestă măsurile stabilite prin Decizia de impunere nr. din 07.06.2006, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. din 07.06.2006 de Activitatea de Control Fiscal Suceava, privind suma delei, reprezentând:

- lei impozit pe profit;
- lei dobânzi de întârziere aferente impozitului pe profit;
- lei penalități de întârziere aferente impozitului pe profit;
- lei taxă pe valoarea adăugată;
- lei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;

- lei penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut la art. 177 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute la art.175 și 179 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția generală a finanțelor publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C.S.R.L. prin contestația formulată susține că măsurile organelor de control sunt total nejustificate, motivând că a avut T.V.A. de rambursat în acea perioadă de aproximativlei.

De asemenea, menționează că suma EURO pe care i-a luat de lanu i-a înregistrat la firmă, aceștia urmând să fie restituiți în momentul plății cu CEC a celor mc cherestea, întrucât reprezintă doar o garanție a ridicării mărfurilor comandate.

Societatea menționează că se află în proces începând cu data de 11.07.2006 și că va achita datoriile către stat după ce va încasa contravaloarea bunurilor de la cei vinovați.

II. Prin Decizia de impunere nr. din 07.06.2006 și Raportul de inspecție fiscală nr. din 07.06.2006, organele de control din cadrul Activității de Control Fiscal Suceava precizează că verificarea a fost efectuată în urma solicitării Inspectoratului de Poliție Suceava – Serviciul de Investigare a Fraudelor, prin adresa nr.din 14.04.2006, înregistrată la Activitatea de Control Fiscal Suceava sub nr.din 25.04.2006, și a avut ca obiectiv verificarea înregistrării în contabilitatea societății a unui avans marfă, în sumă de lei, acordat de numitul

Organele de control au constatat că persoanele și, în numele societății S.R.L. București, s-au prezentat la S.C.S.R.L. și au solicitat cumpărarea unei cantități de cherestea.

Ulterior, aceștia i-au lăsat administratorului societății suma de EURO, cu titlu de „arvună”, urmând ca plata mărfii să fie achitată cu CEC, iar suma de EURO să fie restituită celor doi.

Prin actul de control se menționează că S.C.S.R.L. a livrat cantitatea de mc cherestea către S.C. S.R.L. București, societate care nu există, cu Foile de însoțire a materialului lemnos nr.

Organele de control au constatat că societatea nu a întocmit factură fiscală pentru marfa livrată, iar administratorul societății motivează în nota explicativă dată că nu a întocmit factură deoarece a fost înșelat și că aceasta urma să fie emisă la data primirii contravalorii mărfii.

Deoarece în cele trei foi de însoțire a materialului lemnos nu era specificat prețul de livrare, organele de control au stabilit un preț mediu de lei/mc, în funcție de prețul mediu practicat de societate la vânzările de cherestea din luna februarie 2004.

De asemenea, organele de control au stabilit un cost mediu al cherestelei livrate de lei /mc.

În urma verificării efectuate, în ceea ce privește impozitul pe profit, s-a constatat că societatea nu a înregistrat în contabilitate veniturile realizate din vânzarea cantității de mc cherestea, în sumă de lei (..... x lei), aferente perioadei 01.02.2004 – 29.02.2004, diminuând astfel profitul impozabil cu suma de lei (..... lei venit – lei cheltuieli) și implicit impozitul pe profit cu suma de lei (..... lei x 25 %).

Organele de control au constat că societatea a încălcat prevederile art. 13, 17, 19 și 34 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Pentru neplata în termen a impozitului pe profit în sumă de lei s-au calculat dobânzi de întârziere de lei și penalități de întârziere de lei.

De asemenea, organele de control au constatat că societatea a încălcat prevederile art. 126, 128, 134, 140, 155, 157 și 158 din Legea nr. 571/2003 și că datorează o taxă pe valoarea adăugată în sumă de lei, aferentă cantității de mc cherestea livrată, în sumă de lei.

Pentru neplata în termen a acestei sume s-au calculat dobânzi de întârziere de lei și penalități de lei.

III. Din documentele existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. În ceea ce privește suma de lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este învestită să se pronunțe dacă S.C.S.R.L. din localitatea avea obligația colectării taxei pe valoarea adăugată la data livrării bunurilor, în condițiile în care nu a încasat contravaloarea acestora.

În fapt, în baza foilor de însoțire nr. și din 21 februarie 2004, S.C.S.R.L. a livrat cantitatea de mc cherestea societății S.R.L. București, fără a emite facturi fiscale și fără a colecta și achita la bugetul de stat taxa pe valoarea adăugată aferentă.

Prin contestația formulată societatea susține că va achita sumele stabilite de organele de control după ce va încasa contravaloarea bunurilor de la cei vinovați.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile art. 134 și 137 din Legea nr. 571 / 2003 privind Codul fiscal, unde se precizează:

„Art. 134

Faptul generator și exigibilitatea - reguli generale

(1) Faptul generator al taxei reprezintă faptul prin care sunt realizate condițiile legale, necesare pentru exigibilitatea taxei.

(2) Taxa pe valoarea adăugată devine exigibilă atunci când autoritatea fiscală devine îndreptățită, în baza legii, la un moment dat, să solicite taxa pe valoarea adăugată de la plătitorii taxei, chiar dacă plata acesteia este stabilită prin lege la o altă dată.

(3) Faptul generator al taxei intervine și taxa devine exigibilă, la data livrării de bunuri sau la data prestării de servicii, cu excepțiile prevăzute în prezentul titlu. [...]

Art. 137

Baza de impozitare pentru operațiuni în interiorul țării

(1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

a) pentru livrări de bunuri și prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit. b) și c), din tot ceea ce constituie contrapartidă obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni;”

Din textul de lege mai sus citat se reține că taxa pe valoarea adăugată devine exigibilă la data livrării bunurilor, indiferent de data la care contribuabilul încasează de la cumpărător contravaloarea bunurilor.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei se reține că în luna februarie 2004 S.C.S.R.L. din localitatea a livrat cantitatea de mc cherestea societății S.R.L. București, în baza foilor de însoțire nr. și din 21 februarie 2004.

Organele de control au constatat că societatea nu a emis facturi fiscale pentru marfa livrată societății S.R.L. și nu colectat și virat la bugetul de stat taxa pe valoarea adăugată aferentă.

Astfel că, prin decizia de impunere contestată, s-a stabilit că S.C.S.R.L. datorează bugetului de stat, pentru cantitatea de mc cherestea livrată societății S.R.L., o taxă pe valoarea adăugată în sumă de lei.

În ceea ce privește susținerea contestatoarei că se află în proces cu persoanele care l-au păcălit începând cu data de 11.07.2006 și că va achita datoriile către stat după ce va încasa contravaloarea bunurilor de la cei vinovați nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât răspunderea pentru plata taxei pe valoarea adăugate revine plătitorului, respectiv societățiiS.R.L. și nu cumpărătorului.

În speță sunt aplicabile prevederile art. 158 din Legea nr. 571 / 2003 privind Codul fiscal, unde se precizează că:

„Responsabilitatea plătitorilor și a organelor fiscale

(1) Orice persoană obligată la plata taxei pe valoarea adăugată poartă răspunderea pentru calcularea corectă și plata la termenul legal a taxei pe valoarea adăugată către bugetul de stat și pentru depunerea la termenul legal a deconturilor de taxă pe valoarea adăugată, prevăzute la art. 156 alin. (2) și (3), la organul fiscal competent, conform prezentului titlu și cu legislația vamală în vigoare”,

coroborate cu prevederile 150 din același act normativ , unde se stipulează:

Art. 150

Plătitorii taxei pe valoarea adăugată

(1) Pentru operațiunile din interiorul țării, plătitorii taxei pe valoarea adăugată sunt:

a) persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, pentru operațiunile taxabile realizate;”

Așa după cum se precizează la Cap.4, art. 128 din același act normativ în cadrul operațiunilor taxabile impozabile sunt incluse și livrările de bunuri.

La acest articol de lege menționează că:

„CAP. 4

Operațiuni impozabile

Art. 128

Livrarea de bunuri

(1) Prin livrare de bunuri se înțelege orice transfer al dreptului de proprietate asupra bunurilor de la proprietar către o altă persoană, direct sau prin persoane care acționează în numele acestuia.

Se reține că obligația plății taxei pe valoarea adăugate revine persoanei impozabile ce a efectuat livrarea bunurilor, respectiv societățiiS.R.L., care poartă răspunderea pentru calcularea corectă și plata la termenul legal a acesteia către bugetul de stat.

Având în vedere că societatea nu a colectat taxa pe valoarea adăugată la data livrării bunurilor se trage concluzia că măsura organelor de control de a stabili o taxă pe valoarea adăugată suplimentară de lei este legală, drept pentru care urmează să fie respinsă contestația pentru acest capăt de cerere, ca neîntemeiată.

2. Referitor la accesoriile în sumă de lei, reprezentând lei majorări și lei penalități, aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, stabilită suplimentar de organele de control.

În fapt, organele de control au calculat majorări de întârziere în sumă de lei pentru perioada 25.11.2004 – 25.05.2006 și penalități de întârziere în sumă de lei, pentru perioada 01.12.2004 – 25.04.2005, pentru neplata în termen a taxei pe valoarea adăugată de lei.

În drept, în ceea ce privește stabilirea dobânzilor și penalităților de întârziere pentru neachitarea în termen a obligațiilor de plată către bugetul de stat, sunt aplicabile prevederile art. 114, 115 și 120 din O.G. nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, articole care au devenit 115, 116 și 121 printr-o nouă republicare a actului normativ la data de 26.09.2005, unde se stipulează:

„Art. 114

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.[...]

Art. 115

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.[...]

Art. 120

Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,6% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Din texte de lege mai sus citate se reține că pentru neachitarea în termen a obligațiilor bugetare, contribuabilii datorează dobânzi și penalități de întârziere.

Deoarece în sarcina contestatoarei a fost reținut debitul de natura taxei pe valoarea adăugată, în sumă de lei, iar prin contestație nu se prezintă alte argumente privind modul de calcul al majorărilor de întârziere, aceasta datorează și suma de lei, reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept "*accessorium sequitur principale*" (accesoriul urmează principalul).

Prin urmare, majorările și penalitățile în sumă de lei, aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de organele de control, reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul.

Având în vedere că nu se contestă modul de calcul al acestora, iar pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, care a generat aceste

accesorii, cererea a fost respinsă, urmează a se respinge contestația și pentru accesoriile în sumă de lei.

3. În ceea ce privește suma de lei, reprezentând impozit pe profit, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe dacă S.C.S.R.L. din localitatea avea obligația înregistrării veniturilor la data livrării bunurilor, în condițiile în care nu a încasat contravaloarea acestora.

În fapt, în baza foilor de însoțire nr. și din 21 februarie 2004, S.C.S.R.L. a livrat cantitatea de mc cherestea societății S.R.L. București, fără a emite facturi fiscale și fără a înregistra în contabilitate veniturile din această operațiune.

Prin contestația formulată societatea susține că va achita sumele stabilite de organele de control după ce va încasa contravaloarea bunurilor de la cei vinovați.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile art. 19 din Legea nr. 571 / 2003 privind Codul fiscal, unde se precizează:

„Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.”

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei se reține că în luna februarie 2004 S.C.S.R.L. din localitatea a livrat cantitatea de mc cherestea societății S.R.L. București, în baza foilor de însoțire nr. și din 21 februarie 2004.

Organele de control au constatat că societatea nu a emis facturi fiscale pentru marfa livrată societății S.R.L., nu înregistrat veniturile realizate și nu a calculat și virat la bugetul de stat impozitul pe profit aferent.

Astfel că, prin decizia de impunere contestată, s-a stabilit că S.C.S.R.L. datorează bugetului de stat, pentru veniturile realizate din vânzarea cantității de mc cherestea societății S.R.L., un impozit pe profit în sumă de lei.

Potrivit prevederilor art. 6 alin. 2 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, modificată și completată, orice operațiune economică efectuată se consemnează într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

Potrivit pct. 5.2 din Ordinului Ministerului Finanțelor Publice nr. 306/2002 pentru aprobarea Reglementărilor contabile simplificate, armonizate cu directivele europene, **„În categoria veniturilor se includ atât**

sumele sau valorile încasate sau de încasat în nume propriu din activități curente, cât și câștigurile din orice alte surse.”

Se reține că în categoria veniturilor se includ toate veniturile realizate din orice sursă, indiferent dacă sumele respective au fost sau nu încasate.

În ceea ce privește susținerea contestatoarei că se află în proces cu persoanele care l-au păcălit începând cu data de 11.07.2006 și că va achita datoriile către stat după ce va încasa contravaloarea bunurilor de la cei vinovați nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât răspunderea pentru înregistrarea veniturilor și plata impozitului pe profit aferent revine societățiiS.R.L..

Având în vedere că societatea nu a înregistrat veniturile realizate din livrarea cantității de mc cherestea societății S.R.L. București, în baza foilor de însoțire nr. și din 21 februarie 2004, și nu a calculat și virat la bugetul de stat impozitul aferent se trage concluzia că măsura organelor de control de a stabili un **impozit pe profit suplimentar de lei** este legală, drept pentru care urmează să fie **respinsă** contestația pentru acest capăt de cerere, **ca neîntemeiată.**

4. Referitor la accesoriile în sumă de lei, reprezentând lei dobânzi și lei penalități, aferente impozitului pe profit în sumă de în sumă de lei, stabilit suplimentar de organele de control.

În fapt, organele de control au calculat majorări de întârziere în sumă de lei, pentru perioada 26.04.2004 – 30.05.2006, și penalități de întârziere în sumă de lei, pentru perioada 01.05.2004 – 31.12.2005, pentru neplata în termen a impozitului pe profit în sumă de în sumă de lei.

În drept, în ceea ce privește stabilirea dobânzilor și penalităților de întârziere pentru neachitarea în termen a obligațiilor de plată către bugetul de stat, sunt aplicabile prevederile art. 114, 115 și 120 din O.G. nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, articole care au devenit 115, 116 și 121 printr-o nouă republicare a actului normativ la data de 26.09.2005, unde se stipulează:

„Art. 114

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.[...]

Art. 115

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.[...]

Art. 120

Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,6% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Din texte de lege mai sus citate se reține că pentru neachitarea în termen a obligațiilor bugetare, contribuabilii datorează majorări și penalități de întârziere.

Deoarece în sarcina contestatoarei a fost reținut debitul de natura impozitului pe profit în sumă de lei, iar prin contestație nu se prezintă alte argumente privind modul de calcul al majorărilor de întârziere, aceasta datorează și suma de lei, reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept "*accessorium sequitur principale*" (accesoriul urmează principalul).

Prin urmare, majorările și penalitățile în sumă de lei, aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar de organele de control, reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul.

Având în vedere că nu se contestă modul de calcul al acestora, iar pentru impozitul pe profit în sumă de lei, care a generat aceste accesorii, cererea a fost respinsă, urmează a se **respinge contestația și pentru majorările și penalitățile în sumă de lei.**

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 19, 128, 134, 137, 150 și 158 din Legea nr. 571 / 2003 privind Codul fiscală, art. 6 alin. 2 din Legea contabilității nr. 82/1991, pct. 5.2 din Ordinului Ministerului Finanțelor Publice nr. 306/2002 pentru aprobarea Reglementărilor contabile simplificate, armonizate cu directivele europene, art. 114, 115 și 120 din O.G. nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, articole care au devenit 115, 116 și 121 printr-o nouă republicare a acestui act normativ, coroborate cu art. 186 din O.G. nr 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată la data de 26.09.2005, se:

D E C I D E:

- **Respingerea** contestației formulată de **S.C.S.R.L.** din localitatea pentru suma delei, reprezentând:
 - lei impozit pe profit;
 - lei dobânzi de întârziere aferente impozitului pe profit;
 - lei penalități de întârziere aferente impozitului pe profit;
 - lei taxă pe valoarea adăugată;
 - lei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
 - lei penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, ca neîntemeiată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.